

Editorial

Milí přátelé,

víte jaký je rozdíl mezi gurmánskou specialitou v restauraci nejvyšší kvality a tím, co Vám doma připraví maminka nebo manželka? To první je připraveno podle všech pravidel a postupů, za přísných hygienických podmínek, z nejdokonalějších surovin (doufejme), za použití nejmodernější kuchyňské techniky a kromě toho i za dost peněz. Na to druhé asi nebyly použity exotické ingredience a nejíte ho ze značkového porcelánu, ale máte jistotu, že je to připraveno s láskou a s myšlenkou na Vás, kdo si na jídle budete pochutnávat. Možná, že představa jídla v čtyř- či pětihvězdičkovém hotelu je Vám vzdálená. Zkuste to tedy ještě jinak. Představte si jídlo z fastfoodu, kde je vše zmrazeno a jen se to přihřeje, a vedle toho tu nejobyčejnější „domácí polévku od maminky s knedlíčky“.

Zeptáte se: „Co mají společné knihy s fastfoodem, restauracemi a domácím jídlem?“ Na první pohled pramálo. Avšak i knihy, které si běžně čtete nebo jimiž si listujete, někdo připravuje. Každou, i tu nejuťlejší brožurku „pohládily“ mnohé ruce, než se dostala až k Vám. Jistě, kniha není živá a toto pohlázení necítí. My však věříme, že čtenář ano. Víte, jaký je

rozdíl mezi knihami, které nabízí několikapatrový „megastore“ multinárodní knihkupecké sítě, a našimi knihami? Těch rozdílů byste snad našli vícero. Pro nás je však podstatná jedna věc: Každá naše kniha vzniká s myšlenkou na Vás a každý produkt našeho nakladatelství je doprovázen modlitbou těch, kdo jej připravují. Tady v České republice sice nemáme tiskárnu ani neděláme vazbu knih, jak to běžně dělaly sestry naší kongregace před několika desetiletími a jak to naše sestry v některých zemích dělají ještě i dnes. Tam je opravdu každý arch a každý svazek, který sestry vezmou do rukou, posvěcen jejich tichou modlitbou, jež se k Bohu vznáší nikoliv za vůně kadidla, ale za charakteristického pachu knihařského klihu. Ani knihám českého nakladatelství Paulinky však toto „modlitební pohlázení“ nechybí. Pokaždé, když před naším nakladatelstvím zastaví tiskárenská dodávka s paletou čerstvě vytištěných knih, hned po jejich vyložení jeden výtisk putuje do naší komunitní kaple. Tam po několik dnů zůstává před svatostánkem jako symbolický obětní dar a modlitba za to, aby Ten, který zde přebývá, žehnal všem, kdo knihy z tohoto nákladu vezmou do rukou.

Tradice a novost

Naše současná doba tak trochu ztratila smysl pro stabilitu a kontinuitu. Už jsme zvyklí, že tam, kde se teprve před pár lety otevřel nový hypermoderní supermarket, se už stihlo vystřídat několik provozovatelů. Doby, kdy se mléko kupovalo ve vratných skleněných lahvích, jsou už nenávratně za námi. Nyní každou potravinu vydáme z plastového obalu, který bez přemýšlení hodíme do koše. Časy, kdy lidé starostlivě opatrovali tradiční papírové dopisy, které jim přinesl listonoš, se zdají být neuvěřitelné. Nyní se všechno vyřídí e-mailem či esemeskou, které se vzápětí jediným kliknutím snadno vymažou.

Právě v tomto světě okamžiku a jednorázovosti však rádi hledáme pevné body. Je nám sympatická značka oblečení, která u svého názvu hrdě uvádí letopočet svého vzniku. Rádi se vracíme do tradičních obchůdků, kde nakupovala ještě naše máma. Zkrátka, vyhledáváme produkty a služby, které nám svou stabilitou v čase poskytují spolehlivou záruku kvality. Paulínky v České republice působí teprve šestnáct let. Naše nakladatelství a knihkupectví patří tedy spíš k těm mladším sourozencům v knihkupecké a vydavatelské branži. Ještě tedy ve Vltavě uplyne dost vody, než se logo Paulínky bude moci v Čechách počítat ke značkám s letitou tradicí.

Ačkoli jako každá jiná firma po profesionální stránce chceme stále usilovat o další zkvalitňování našich produktů i služeb, naše působení je vedeno hlavně jinou touhou. Chceme v oblasti knižní produkce a ve světě sdělovacích prostředků vydávat především svědeckví života zasvěceného Bohu řeholními sliby. Toto je naše prv-

ní a základní „ambice“. Když se v letech 1914–1915 v Itálii rodilo apoštolské dílo blahoslaveného Jakuba Alberiona, jeho základní myšlenkou nebylo vybudovat úspěšný multinárodní koncern, ale darovat církvi řeholní rodinu, která bude svědčit o Kristu celým svým životem tam, kde to do té doby nikdo nedělal – v tiskárnách, za knihařskými stroji, v redakcích, v knihkupectvích... Tato jeho vize se jako zlatá nit táhne celou – už téměř stoletou – historií Kongregace Dcer sv. Pavla a je i naší životní filozofií.

Z historie „naší kuchyně“

Při zrodu Kongregace Dcer svatého Pavla byla věrnou a moudrou spolupracovnicí blahoslaveného Jakuba Alberiona mladá žena jménem Tereza Merlo. Narodila se 20. února 1894, stejně jako Alberione, v piemontském kraji. Bylo jí teprve dvacet let, když se prostřednictvím svého bratra – seminaristy seznámila s mladým knězem Alberionem, který v té době působil v semináři jako vyučující a spirituál. Alberione tehdy zároveň začínal své dílo – apoštolát prostřednictvím tisku – a oslovil Terezu, zda by se nechtěla přidat ke skupince dívek, které se v Albě připravovaly na toto poslání. Tereza souhlasila a vykročila vstříc dobrodružství tohoto nového apoštolátu, který se s rozvojem sdělovacích prostředků postupem času stále více rozšiřoval.

Při řeholních slibech Tereza přijala jméno Tekla. Tak se podle tradice jmenovala první učednice apoštola Pavla. V roce 1922 jí Alberione svěřil poslání generální představené v rozvíjející se nové kongregaci. Tekla tento úkol přijala s hlubokou pokorou, s obdivuhodnou odvahou i moudrostí a s bezpodmínečnou poslušností vůči Boží vůli.

Pod jejím vedením se Dcery svatého Pavla z Itálie brzo vydaly také do Brazílie, Argentiny, Spojených států amerických i do dalších zemí světa. Tekla své sestry povzbuzovala: „Naši hnací silou musí být myšlenka na duše. Tato myšlenka nás musí pohánět stále kupředu. Musí nás zajímat, jak se můžeme dostat k lidem a přinést jim Slovo pravdy a spásy. Kolik duší ještě neslyšelo o Bohu! Kdo jim pomůže?“ Sestra Tekla se vrátila k Tomu, kterého tolik toužila přinášet duším, 5. února 1964 a dne 22. ledna 1991 byla prohlášena za ctihodnou.

Sr. Tekla Merlo, archiv FSP.

Z „receptů“ ctihodné Tekly Merlo

Duben 1927: Myslet na lidi, kteří žijí ve světě. Miliarda nevěřících. Za tyhle lidi budu skládat před Pánem úcty. Beru to vážně? Protože jsem tak malá a neschopná, useberu se v tichu Ježíšova srdce. Zde jsou všechny duše, každý jeho úmysl.

Modlím se ve spojení s Ježíšovými úmysly, modlím se za všechny.

Březen 1928: Co dělám? Jsem „přilepená“ k tolika věcem, které nejsou Boží. Chci osvobodit své srdce ode všeho, co není Bůh. Toužím se stát svatou, brzy svatou, velkou svatou...

Září 1935: Zůstat vždy spojena s Pánem jako Maria a pracovat pro něj jako Marta. Chtěla bych mít tisíc životů pro evangelium!

Kdo „varí“ u paulínek v Praze

Toto číslo přílohy Jako Pavel jsme začaly úvahou o přitažlivosti a hodnotě domácí kuchyně, která je složena právě na blízkém vztahu mezi tím, kdo jídlo připravuje, a tím, kdo si na něm pochutnává. Naznačily jsme, že usilujeme o to, aby naše publikace měly v současné bohaté a kvalitní knižní nabídce podobné místo, jako ho má s láskou připravená domácí pochoutka vedle menu, jež nabízí turisty vyhledávaná restaurace. Proto bychom se zde chtěly krátce představit, aby naši čtenáři věděli, kdo stojí za přípravou knih, jež jsou na pulty knihkupectví doprovázeny „pohlazením modlitby“.

Sr. Isidora Pérez Gómez je v pražské komunitě od roku 1995. Do České republiky přijela krátce po svých věčných slibech. Během své řeholní formace působila v paulínských knihkupectvích v španělském Madridu a Barceloně a studovala teologii na Gregoriánské univerzitě v Římě. Sestra Isidora pochází z opravdové „španělské vesnice“! Její rodiště leží poblíž Avily, v provincii Kastilie. Dnes je to hlavně

kraj zemědělců, ale má slavnou minulost plnou králů, rytířů, dobyvatelů a především světců jako sv. Terezie z Avily, sv. Jan od Kříže či sv. Petr z Alcantary. Sestra Isidora vás ráda a s úsměvem obslouží v našem knihkupectví na Jungmannově náměstí v Praze.

Sr. Rosanna Pennasileo pochází z jihoitalského Salerna a před svým příchodem do Čech se v kongregaci věnovala hlavně formaci mládeže.

K Dcerám sv. Pavla vstoupila po ukončení studia filozofie na Neapolské univerzitě. Toto studium pak ještě v řeholi doplnila teologií. Sestra Rosanna byla jednou z prvních sester, které v roce 1993 přijely do Prahy, aby zde založily novou komunitu. Ačkoli stála u kolébky paulínského působení v českých zemích, nikdy neměla a ani nemá ambice stát se všemi obdivovanou hvězdou na paulínském řeholním nebi. Její každodenní život se odvíjí v tiché věrnosti skryté a naprosto všední nakladatelské práci.

Sr. Molly Mattathil přijela do Prahy v roce 1998 z jihoindického státu Kerala. Netrvalo jí dlouho, aby se v Česku domluvila skutečně výbornou češtinou. Samozřejmostí je pro ni angličtina.

Ve svém rodném jazyce malayala si zde může popovídat jen zřídka. V rodné Indii sestra Molly po počáteční řeholní formaci a studiu teologie působila v oblasti distribuce a marketingu a za tento rezort našeho apoštolátu je zodpovědná i zde. Jestliže jste už někdy objednávali knihy prostřednictvím našeho online knihkupectví, pak ten pečlivě zabalený balíček, který jste dostali, prošel právě jejíma rukama. No, a kdyby se snad v naší řeholi někdy pořádala matematická soutěž, sestra Molly má šanci umístit se na prvních příčkách.

Sr. Judith Hidalgo je zas z opačné strany zeměkoule – z Mexika – a do Prahy přiletěla v roce 2003, krátce po svých věčných slibech a dokončení studia teologie.

Hned od prvních chvil spolehlivě zaujala svou nenápadnou, ale zodpovědnou pozici v záležitostech, které se týkají technického zázemí našeho nakladatelství i komunity. Její trpělivost a smysl pro preciznost jsou nedocenitelné i v grafické práci, která je jejím každodenním chlebem. Všestrannost sestry Judith je vskutku obdivuhodná. Nestydí se vzít do rukou nářadí a spravit kuchyňskou vodovodní baterii, vyzná se v současné literatuře, umění, kinematografii a miluje klasickou hudbu.

Sr. Anna Mátiková to má do rodné země nejbližší (pochází ze Slovenska) a je z komunity nejmladší. K paulínkám vstoupila po ukončení studia anglistiky a germanistiky v roce 2002 a pak ji čekalo několik let studia a formace v Římě.

Nyní kromě studia na Katolické teologické fakultě v Praze pracuje v nakladatelství, kde má na starosti zejména knihy z anglické a německé jazykové oblasti.

Už brzy do naší komunity přibude ještě jedna sestra. V lednu 2010 totiž složí první řeholní sliby **Andrea Hýblová**, která nyní ještě dokončuje formaci v noviciátu v Římě.

Stane se tak vytouženou první českou paulínkou! Andrea pochází z Liberce a vystudovala divadelní vědu a dramaturgii na pražské FF UK a DAMU. Mnozí z našich čtenářů Andreu znají z blogu na stránce www.signalny.cz, kde se představuje jako Neposeda.